

21.09.2018 – 08.09.2019

Cicle comissariat per Pilar Cruz

* Espai 13

Un monstre que diu la veritat

Dossier de premsa

*No hi ha relacions de poder sense la
constitució correlativa d'un camp de
coneixement, com tampoc no existeix cap
coneixement que no pressuposi i constitueixi,
alhora, unes relacions de poder.*

Michel Foucault

Índex

Informació del cicle	3
Nota de premsa	4
Comissària	6
Artistes	8
Activitats	13
Informació general	14

Un monstre que diu la veritat

Cicle d'exposicions de l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró

20 de setembre de 2018 – 8 de setembre de 2019

Comissària: Pilar Cruz

Calendari d'exposicions del cicle:

FITO CONESA

21/09 – 04/11/2018

Inauguració: dijous 20/09/2018, a les 19 h

LARA FLUXÀ

16/11/2018 – 06/01/2019

Inauguració: dijous 15/11/2018, a les 19 h

VANESA VARELA

18/01 – 24/03/2019

Inauguració: dijous 17/01/2019, a les 19 h

FÜR ALLE FÄLLE

05/04 – 24/06/2019

Inauguració: dijous 4/04/2019, a les 19 h

PACO CHANIVET

05/07 – 08/09/2019

Inauguració: dijous 4/07/2019, a les 19 h

Amb la col·laboració de

B Sabadell
Fundació

Nota de premsa

Barcelona, 20 de setembre de 2018. *Un monstre que diu la veritat* és el cicle d'exposicions de l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró per a la temporada 2018-2019, amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell. Comissariat per Pilar Cruz (Saragossa, 1972), el projecte es pregunta sobre la naturalesa de les disciplines i indaga les relacions entre el coneixement i el poder.

Partint de *L'ordre del discurs* de Michel Foucault, el cicle reflexiona a l'entorn dels procediments de control del discurs per entendre com funcionen les estructures del poder i identificar-ne les ressonàncies en el coneixement actual. Si és en el marc de les disciplines on es produeix la validació del coneixement, Cruz examina què passa en els marges. Els artistes solen ubicar-se en aquest territori marginal, de la frontera o l'aberració, com a metodologia de treball i com a forma d'escapar-se del control. Per la comissària, l'art seria un monstre poderós, capaç de despullar les dinàmiques de poder que regeixen els mecanismes interns d'aquestes disciplines.

Un monstre que diu la veritat examina i assaja formes alternatives de relació i generació de coneixement a partir de l'art. Les cinc exposicions que l'integren interpel·len les figures institucionalitzades del saber —com l'acadèmia, la disciplina, el cànon o l'autoria— i es plantegen a quines forces i estructures obeeixen, tot assenyalant el seu paper en la delimitació i transmissió del corpus de coneixement. Igualment, el cicle aborda l'art mateix com a disciplina, amb els seus centres i les seves perifèries, les seves institucions i els seus procediments de control.

L'artista Fito Conesa (Cartagena, 1980) obre el programa amb una proposta que explora, d'una banda, els fluxos bidireccionals que relacionen *alta cultura* i *cultura popular* i, de l'altra, el paper de la crisi creativa i el trencament amb els circuits institucionalitzats com a via per reconduir l'obra pròpia. Conesa parteix de la figura del compositor estonià Arvo Pärt, que, a causa d'una profunda crisi personal i artística, va abandonar la composició durant molts anys i, en tornar, va crear el minimalisme sacre, un dels moviments més destacats de la música culta contemporània, les influències del qual arriben fins a la cultura de l'oci en forma, per exemple, d'alguns dels hits més emblemàtics de la Ruta del Bakalao. L'artista ha compost un tema musical amb la col·laboració del Cor Jove de l'Orfeó Català i ha dissenyat una estructura arquitectònica per poder-ne fer una escolta transcendent. El seu projecte es completa amb la projecció de la *road movie* *Maximizing the Audience* en el marc del festival Loop Barcelona 2018. El cicle continua amb una investigació escultòrica de l'artista Lara Fluxà (Palma, 1985) que compara dos materials amb gran potencialitat per a la catàstrofe, com són el vidre i l'oli de motor, per examinar com els imaginaris del risc tenen al seu servei un ampli sector del coneixement i estan, així mateix, vinculats al poder econòmic. Per la seva banda, Vanesa Varela (Lugo, 1979) ocupa l'Espai 13 el primer trimestre del 2019 amb un projecte que reflexiona sobre com es transmet el coneixement en l'àmbit tradicional. Partint d'una tècnica tèxtil artesanal ancestral —el teler de cintura—, Varela indaga també la capacitat de les teixidores per relligar coneixements, cosir narracions i ordinar un discurs propi a partir de la relació del teler i el seu propi cos. A continuació i en una línia similar, el col·lectiu Für Alle

Fàlle (Vanesa Castro, la Corunya, 1979, i Iñaki López, Alfafar, València, 1977) presenta el resultat d'una investigació a l'entorn del moviment *maker* i l'autosuficiència tecnològica en l'àmbit rural, on els individus han tendit sempre a generar solucions a les seves necessitats a partir de la transformació de materials de proximitat i l'enginy de tècniques que s'escapen del control de la indústria. Finalment, al juny tanca el cicle l'artista Paco Chanivet (Sevilla, 1984) amb una proposta expositiva que, sota la categoria de l'esgarriós, barreja disciplines diverses com la robòtica, la manipulació genètica, la farmacologia i el misticisme per analitzar com la hibridació o l'apropiació esdevenen formes vàlides de generació de coneixement enfront de la solidesa monolítica de les disciplines.

Un monstre que diu la veritat es complementa amb un programa d'activitats que expandeix les línies principals del cicle a partir de visites guiades, visites performatives i taules rodones, entre d'altres propostes, així com amb una publicació que recopilarà textos i material gràfic i visual generats al llarg del cicle.

Paral·lelament al cicle expositiu, l'Espai 13 també articula una línia de treball en col·laboració amb l'Institut de Cultura de Barcelona en el marc del projecte Creadors EN RESIDÈNCIA, que enguany arriba a la desena edició. Ro Caminal serà artista resident a l'IES Lluís Domènech i Montaner durant el curs escolar 2018-2019. Els alumnes treballaran amb Caminal una peça audiovisual en què recrearan alguns fragments de pel·lícules tot abordant-ne el contingut des d'una perspectiva antropològica.

Específicament per a alumnes de batxillerat artístic, i vinculat també al cicle d'exposicions de l'Espai 13, tindrà lloc la tercera edició del projecte educatiu Gravitacions, a càrrec de l'artista Serafín Álvarez. L'objectiu és aproximar els estudiants a l'art contemporani, posant-los en contacte amb processos de treball professional i introduint aquests processos en la seva formació. El programa comprèn visites a les mostres del cicle i contacte directe amb els artistes i la comissària, i conclou amb l'organització, per part dels alumnes, d'una exposició amb obra pròpia a partir del cicle, que es mostra a l'Espai Taller de la Fundació. Enguany el centre participant és l'Institut XXV Olimpíada.

L'Espai 13 és una sala dedicada a les pràctiques artístiques i de comissariat emergents. Es va crear el 1978 a l'Espai 10, una sala adjunta al vestíbul de la Fundació Joan Miró. Amb l'ampliació de l'edifici de Josep Lluís Sert a finals dels anys vuitanta, es va traslladar a la seva ubicació actual. Des dels seus inicis, ara fa 40 anys, s'hi han muntat exposicions de prop de mig miler d'artistes comissariades per joves professionals que, en molts casos, hi han acabat d'arrodonir la seva formació. En aquest sentit, es pot dir que a l'Espai 13 s'hi han iniciat importants carreres tant d'artistes com de comissaris i gestors culturals. La continuïtat de la seva programació al llarg de quatre dècades fa de l'Espai 13 una plataforma singular en el panorama museístic, tant a Catalunya com a l'estranger. Aquesta continuïtat permet reconstruir, a partir de la seva trajectòria, l'evolució de l'art i el comissariat emergents des del darrer quart del segle passat fins als nostres dies.

Comissària

Pilar Cruz (Saragossa, 1972).
Viu i treballa a Barcelona.

Llicenciada en Història de l'Art i màster oficial en Estudis Avançats d'Història de l'Art per la Universitat de Barcelona amb la tesina *Ye-yé: Cultura juvenil, pop y conflicto en el cine español de la segunda mitad de los sesenta*.

Comissària d'exposicions, gestora cultural i crítica d'art. Pilar Cruz ha desenvolupat el seu treball en diverses institucions públiques i privades a Espanya i Portugal, com el Museu de Serralves, el MACBA, el CaixaForum, Can Felipa o Sant Andreu Contemporani, entre d'altres.

Alguns dels seus projectes comissarials més destacats han estat *Al final la fusilan* seleccionat a la convocatòria de comissariat del programa d'Arts Visuals de Can Felipa 2008; el cicle *Interferències 10. Operació supervendes* (Terrassa Arts Visuals); *Memòries de ficció*, a CaixaForum Barcelona; el festival FIAV 04; el festival Off Loop 04, i *Se busca curator*, entre d'altres. Pilar Cruz ha conduït també el cicle anual *Liminal GR* a l'Antic Teatre i ha estat una de les comissàries del programa *Segueixi els rastres com si fos miop (10 anys d'art emergent a Catalunya)*, a la Sala d'Art Jove de l'Arts Santa Mònica. D'altra banda, ha col·laborat en la producció de projectes dels artistes Francesc Ruiz i Antoni Abad. Amb l'artista Fito Conesa ha posat en marxa *Degénero ediciones*, un projecte d'edicions d'artista en format tèxtil.

En l'àmbit de la mediació pedagògica, Pilar Cruz ha dirigit diversos projectes educatius per a CaixaForum Barcelona i Madrid. Pel que fa a la docència, imparteix l'assignatura de Producció i Gestió de Projectes fotogràfics a Idep des del 2012.

Cruz és membre de l'Asociación Aragonesa de Críticos de Arte (AACAA) i ha escrit textos de catàlegs i fulls de sala d'exposicions per a CaixaForum, els artistes Yann Leto, Fito Conesa, Anamor, Víctor Solanas-Díaz, i articles per a mitjans especialitzats com ara la publicació *AACAdigital*, la revista de gestió cultural *GC* o la revista d'art i pensament *Artiga*.

Durant el 2016 va formar part del col·lectiu de comissaris seleccionats a la primera convocatòria de Komisario Berriak (San Sebastià 2016 – Capital Europea de la Cultura). El 2017 ha tutoritzat el projecte expositiu de l'artista Rodolfo Valero per a /Unzip (el Prat) i ha comissariat *Robar la palabra* amb Carlota Santabàrbara per al festival Periferias d'Osca.

*L'exercici del poder crea i fa brotar
nous objectes de coneixement, i, així,
permet acumular nous cossos
d'informació.*

Michel Foucault

Artistes

Fito Conesa

21/09 – 04/11/2018

Cartagena, 1980. Viu i treballa a Barcelona.

Fito Conesa és llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. La seva obra artística s'ha exposat en diferents museus i festivals, com l'Oslo Screen Festival 2010; el Barcelona Loop Fair 2009-2012; el Festival Internacional de Poesia de Barcelona; el Centro Cultural de España en Santo Domingo (República Dominicana); Matadero Madrid; La Casa Encendida; el CCCB, i el CaixaForum Lleida, Tarragona i Barcelona, entre d'altres. Conesa ha participat en diverses publicacions, com *Zeitgeist: Variations &*

Repetitions (Save as... Publications, 2010), *Unique Window Display* (Loft Publications, 2009) i *Suite for Ordinary Machinery* (Save as... Publications, 2008). Amb aquesta darrera intervenció, Conesa va passar a formar part dels fons de la biblioteca de la Tate Modern de Londres, del Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía i del MACBA. Pel que fa a mediació pedagògica i docència, Fito Conesa ha estat col·laborador del Màster en Fotografia Contemporània de la Universidad de Granada i del Màster en Il·lustració d'ELISAVA; ha impartit tallers per al departament educatiu de la Fundació Bancària "la Caixa", i ha format part de l'equip tutorial de la Sala d'Art Jove. Del 2014 al 2017, Conesa ha dirigit Habitació 1418, el projecte del CCCB i el MACBA per a joves de 14 a 18 anys. www.fitoconesa.org.

Quan el compositor estonià Arvo Pärt va patir una crisi professional, artística i espiritual, es va allunyar de la via creativa que havia seguit fins aleshores, es va exiliar, es va acostar a l'Església ortodoxa russa i va retornar a les arrels de la música occidental. Aquest camí el va portar a reinventar la música culta, a crear un nou paradigma i inventar un gènere — el minimalisme sacre—, que va impulsar un dels moviments més importants de la música contemporània. Anys després, els DJs de la Ruta del Bakalao punxaven remescles de compositors minimalistes emblemàtics. Aquesta xarxa de connexions es troba a la base del projecte de Fito Conesa, que parteix de la figura de Pärt i del paper de la crisi i la renúncia com a formes de coneixement i, fins i tot, de resistència. Amb una creació musical pròpia, composta en col·laboració amb el Cor Jove de l'Orfeó Català, i influïda estilísticament per Pärt i la seva concepció arquitectònica de la música, l'artista construeix també una petxina acústica, una cova per a l'experiència sensorial que remet a l'arquitectura religiosa. La música religiosa es cola a les pistes de ball i es barreja amb l'experiència transcendent del viatge, de la ruta com a itinerari espiritual. L'arquitectura esdevé música; l'àmbit popular és, de fet, culte, i el que era místic es fa oci. O a la inversa. El projecte de Fito Conesa per a l'Espai 13 es completa amb la projecció de la *road movie Maximizing the Audience*, un viatge pels escenaris actuals de la ruta valenciana, dins del festival Loop Barcelona 2018, que es presenta a la Fundació Joan Miró el mes de novembre.

Lara Fluxà

16/11/2018 – 06/01/2019

Palma, 1985.

Llicenciada en Belles Arts i màster en Produccions Artístiques i Recerca per la Universitat de Barcelona, Lara Fluxà s'especialitza en el tractament del vidre a partir de diferents cursos sobre vidre bufat al Centre Nacional del Vidrio de Segovia, al Centre del Vidre de Barcelona i a l'Escola de Ceràmica de la Bisbal.

Fluxà ha realitzat exposicions individuals al centre Lo Pati, Amposta; a la Fundació Felícia Fuster, Barcelona; a la Capella de la Misericòrdia, Palma, o a Maneu Galeria d'Art, Palma, i ha participat en exposicions col·lectives al Museu d'Art Modern i Contemporani Es Baluard, Palma; a la galeria Hilvaria Studio's, Tilburg, Països Baixos; a la galeria MUU Kaapeli, Hèlsinki, Finlàndia; al Casal Solleric, Palma; al Centre de Cultura de la Fundació Sa Nostra, Palma, o a l'Arts Santa Mònica, Barcelona, entre d'altres. La seva obra forma part de les col·leccions de l'Ajuntament de Palma, del Consell de Mallorca, de l'Ajuntament d'Inca i de l'Ajuntament de Santanyí.

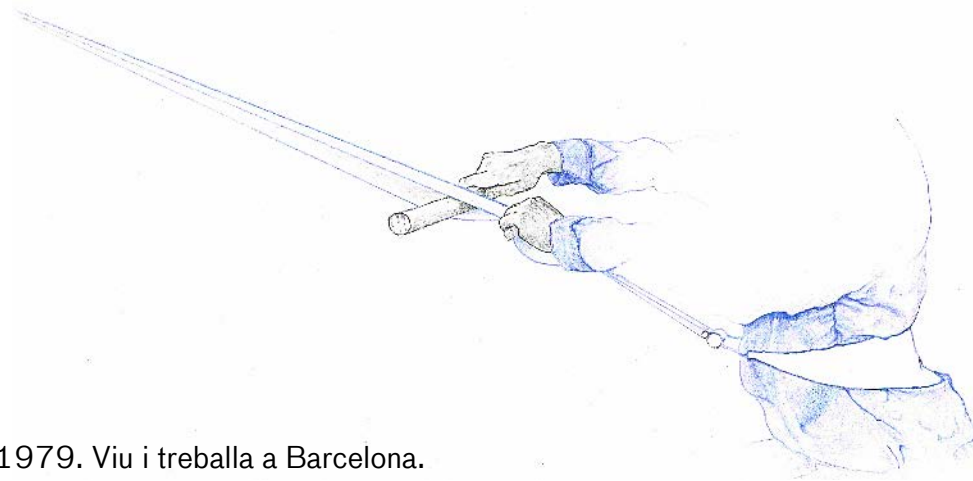
Lara Fluxà es pregunta sovint sobre l'acció de mesurar com a estratègia vàlida per afrontar el que, en realitat, és incert. Per això modifica i altera instruments i processos de mesurament per amplificar-ne les possibilitats i generar nous resultats. Fluxà treballa la percepció de l'invisible a partir de materials transparents com l'aigua i el vidre i d'altres de més fenomenològics com l'aire o la llum, per la resistència que ofereixen a ser definits.

En el treball que Lara Fluxà presenta a l'Espai 13 s'acaren el vidre i l'oli de motor usat, dos materials aparentment oposats per les seves qualitats: la transparència i fragilitat del primer —sòlid, clar, net i antic— enfront de la viscositat del segon, tèrbol, tòxic i vinculat a la societat de consum.

A les seves escultures i instal·lacions, tots dos materials entren en relació quan el tou estressa i tensa el sòlid, i l'invisible acull i conté el que és fosc, imposant-se mútuament les seves regles. A partir d'aquests elements, l'artista investiga com els imaginaris de la catàstrofe —i tots dos materials presenten una gran potencialitat catastròfica— tenen al seu servei un ampli sector del coneixement i estan, així mateix, vinculats al poder i a la circulació econòmica. El projecte propicia també una reflexió sobre el valor de l'objecte artístic i l'enginyeria creativa per tractar els residus de la societat de consum, experimenta amb els sistemes de contenció del risc i examina els conceptes de l'imprevisible, la seguretat i la confiança.

Vanesa Varela

18/01 – 24/03/2019

Lugo, 1979. Viu i treballa a Barcelona.

Llicenciada en Belles Arts per la Universidade de Vigo, es va traslladar a Barcelona el 2006 per seguir els seus estudis de doctorat a la Universitat de Barcelona dins el grup GRAPA-GRECS (Grup de Recerca en Antropologia i Pràctiques Artístiques), on desenvolupa una línia d'investigació a l'entorn de l'autoria col·lectiva. Paral·lelament, Vanesa Varela ha estat becada per realitzar projectes a la convocatòria de l'Ingràvid (2014) i també a la Sala d'Art Jove de la Generalitat (2009), i ha exposat la seva obra a Detrás do Marco (Vigo), Arts Santa Mònica (2014), Homesession (2011), Swallow Gallery, així com als espais virtuals artycok.tv i stuffinablank.com (2011), entre d'altres. L'artista també ha presentat projectes en laboratoris de producció artística com Liminal GR i Habitació 1418 (MACBA), entre d'altres. Varela ha participat en el col·lectiu d'art i activisme Enmedio, amb el qual ha desenvolupat propostes com les jornades Cómo acabar con el Mal (2012). Actualment forma part del grup de costura Niu d'Aranyes i del Grup de Mitja Subversiva, des dels quals s'experimenta, de forma col·lectiva i amb un enfocament ecofeminista i anticolonialista, amb les possibilitats narratives de les pràctiques tèxtils. <http://asformigas.info>

El seu interès sobre els diversos usos i contextos de les pràctiques artístiques l'ha portada a desenvolupar projectes tant dins el circuit institucional com en altres àmbits més heterogenis. Des de petites intervencions a l'espai públic fins a treballs de caràcter cada vegada més híbrid, el seu focus ha anat passant de la peça d'art com a nexa de conceptes diversos a l'art com a espai per a l'articulació de narracions col·lectives. Aquests espais de col·laboració i aprenentatge han provocat, de retruc, una sensibilització envers les condicions materials i emocionals en què es produeixen les pràctiques artístiques. Dins el cicle de l'Espai 13 d'enguany, Vanesa Varela planteja un projecte que se centra en l'anàlisi dels oficis de l'artesanía tèxtil per examinar com el coneixement es transmet en sistemes alternatius a l'ortodòxia acadèmica, així com la capacitat dels teixits d'esdevenir text i discurs. El seu cas d'estudi és el teler de cintura, una tècnica tèxtil preindustrial. Seguint aquest mètode tradicional, les teixidores —perquè habitualment són dones— se ceneixen un extrem del teler a la cintura i lliguen l'altre a un tronc ferm, per desenvolupar laboriosament, entre un arbre i els seu propi cos, un teixit que és un text sobre elles mateixes.

Für Alle Fälle

05/04 – 24/06/2019

Vanesa Castro (la Corunya, 1979) i Iñaki López (Alfajar, València, 1977) integren des de fa quinze anys aquest col·lectiu d'investigació, producció i agitació cultural especialitzat en projectes col·laboratius i treballs en xarxa, audiovisuals i transmèdia. Són fundadors també de RuralC, una associació que impulsa la innovació social i cultural en el medi rural; de la comunitat Montenoso, grup que visibilitza i dinamitza les mancomunitats de muntanyes veïnals; de la plataforma insultarte.net; del laboratori d'experimentació artística Dio3Stu, i d'altres projectes col·laboratius. Llicenciats tots dos en Belles Arts per la Universitat Politècnica de València, produeixen obra analògica i digital, utilitzen la *performance* i el *happening*, organitzen esdeveniments culturals diversos i fan accions de comissariat i mediació. La seva forma de treballar es caracteritza, en paraules seves, per «rondar els límits i tractar de hackejar-los, qüestionant l'inqüestionable o recollint en l'intent errors que són virtuts». En aquest sentit, l'humor és un dels seus principals recursos creatius. <http://www.furallefalle.com/>

Els projectes de *Für Alle Fälle* tenen la vocació de provocar canvis en el teixit social i afavorir l'apoderament de la ciutadania com a agent cultural. Apliquen a l'esfera cultural els principis de la permacultura —filosofia originalment circumscrita a l'àmbit agrícola— i creen un art viu que recorre a pràctiques sostenibles, energèticament eficients i respectuoses amb els éssers vius i llurs relacions recíproques. En les seves accions col·laboratives, exploren el potencial de les comunitats guiant-les per obrir noves possibilitats dins el seu curs natural i apostant sempre per la diversitat dels ecosistemes preexistents.

Per al cicle *Un monstre que diu la veritat*, *Für Alle Fälle* presenta el resultat d'una investigació a l'entorn del moviment *maker* i l'autosuficiència tecnològica en l'àmbit rural. En aquest entorn els individus han buscat sempre i continuen buscant en l'actualitat, de forma natural, solucions òptimes a les seves necessitats específiques a partir de la transformació de materials de proximitat i amb l'aplicació de tècniques bàsiques o ancestrals que aconsegueixen escapar-se del control de les grans corporacions tecnològiques.

Paco Chanivet

05/07 – 08/09/2019

Sevilla, 1984. Viu i treballa a Barcelona.

Llicenciat en Belles Arts, amb estudis en Antropologia Social i Cultural, així com de Direcció i Guió Cinematogràfic.

La seva obra artística s'ha exposat en diferents centres i circuits, tant en mostres individuals com col·lectives, entre les quals destaquen *Tràfic. Setmana d'activitats fotogràfiques a Barcelona* (CCCB), *El lloc dels fets* (Sala d'Art Jove), *ClaResil 2012mg* (La Capella), *Audioderiva para el Archivo J.R. Plaza* (La Virreina Centre de la Imatge), *F de Ficció* (Can Felipa Arts Visuals), *Constel·lacions familiars* (Sala Moncunill, EspaiDos), *Ne travaillez jamais* (ADN Platform, ADN Galería), *Segueixi els rastres com si fos miop* (Arts Santa Mònica), *Panorama 2018* (Galería Fran Reus), *No es lo que aparece* (Premi Miquel Casablanca,

Fabra i Coats) i *SSSSSSSilex* (La Capella – BCN Producció). L'any 2017 va ser guardonat amb el Premio Adquisición Getxoarte-Artium i el primer premi de la XXXIII Muestra de Arte Joven de La Rioja. La seva obra forma part de les col·leccions de la Universitat de Barcelona, de la Fundació Banc Sabadell i de la Colección Artium. Des del 2016 ha estat artista resident al centre de producció Hangar i, més recentment, a La Escocesa. És impulsor i cofundador de FASE, espai de creació i pensament emergent. <http://www.pacochanivet.com>.

Per al cicle de l'Espai 13 d'enguany, Paco Chanivet treballa sobre la categoria de l'esgarrifós i l'aberrant, i ho fa deliberadament en un gresol de disciplines, barrejant la robòtica, la manipulació genètica, la farmacologia i el misticisme, per activar una exposició que tindrà també caràcter performatiu. D'aquesta manera, Chanivet desenvolupa un projecte en què la hibridació, l'apropiació, el transvasament i l'exploració dels territoris liminars esdevenen formes alternatives de relació i creació de coneixement enfront de la solidesa monolítica de les disciplines acadèmiques convencionals.

Properes activitats

Fito Conesa

Exercicis de fugida

Visita guiada per la comissària del cicle, Pilar Cruz

Playlist comentada per Arnau Horta

Dijous 4 d'octubre, a les 19 h

Lloc: Espai 13

Narratives del no-retorn

Abordatges del misticisme des de la música, la literatura i les arts visuals

Taula rodona amb Victoria Cirlot, Pilar Bonet i Alberto Soler

Dijous 25 d'octubre, a les 19 h

Lloc: auditori de la Fundació

Lara Fluxà

Visita guiada

A càrrec de l'artista, Lara Fluxà, i la comissària del cicle, Pilar Cruz

Dijous 29 de novembre, a les 18.30 h

Lloc: Espai 13

Visita performatitzada a càrrec de l'artista, Lara Fluxà

Dijous 20 de desembre, a les 19 h

Lloc: Espai 13

Informació general

Dimarts, dimecres i divendres feiners:

de 10 a 18 h (de novembre a març)

de 10 a 20 h (d'abril a octubre)

Dijous feiners: de 10 a 21 h

Dissabtes: de 10 a 20 h

Diumenges: de 10 a 15 h

Dilluns no festius: Tancat

Entrada general

Col·lecció permanent + exposició temporal: 12 € Reduïda*: 7 €

Exposició temporal: 7 € Reduïda*: 5 €

Espai 13: 2,50 €

*Estudiants de 15 a 30 anys i visitants més grans de 65 anys

Menors de 15 anys i aturats (acreditats): entrada gratuïta

Passi anual: 13 €

Servei de guia multimèdia: 5 €

ArticketBCN: 30 €

Accessibilitat

Imatges disponibles per a premsa i **dossier** digitalitzat, a la nostra sala de premsa virtual www.fmirobcn.org/premsa i a l'enllaç <http://bit.do/E13-2018-2019>.

Seguiu les activitats de l'Espai 13 a les xarxes amb l'etiqueta **#monstreEspai13** i al web www.fmirobcn.org.

Fundació Joan Miró ✱ Barcelona

Fundació Joan Miró
Parc de Montjuïc
08038 Barcelona
T +34 934 439 070
press@fmirobcn.org

---

www.fmirobcn.org